

Тривожно наблизились 22 червня 1941 року. Над Україною загули двигуни тяжких фашистських бомбовозів, а хати здригнулись від реву гармат. Так почалась друга світова війна. Радіти не було від чого. Та люди надіялись, що буде своя самостійна українська держава, що замайорять синьо-жовті прапори, зазвучить гімн «Ще не вмерла Україна». Але не так судилося. Насправді один окупант замінив іншого. Фашисти вороже поставились до відновлення української державності. Почалися масові арешти... Запроторено в тюрму Степана Бандеру, Ярослава Стецька та 300 членів ОУН. Частина з них відразу розстріляли, а решту зігнали в концтабори. Гинуть в тюрмі два рідні брати Степана Бандери - Василь і Олександр. У Львові зустрів смерть Іван Климов - Легенда, член проводу ОУН, в Києві - поетеса Олена Теліга та Мирон Орлик, провідник ОУН Київського краю та багато інших відомих керівників ОУН.

Недаремно перед самою війною Гітлер зібрав нараду старших генералів Вермахту і сказав:

«Війна з Росією не може вестись, зберігаючи закони честі. Вона є одночасно боротьбою ідеології і рас. Її треба проводити з небувалою досі жорстокістю... Накази мусять бути виконані точно».

Та й виконувались вони з німецькою пунктуальністю. Уже з перших років на Західній Україні створюється штучний голод, а потім голод замінюється жадливим терором. Каральні органи проводять прилюдні страти для залякування населення.

Часто місцевих жителів

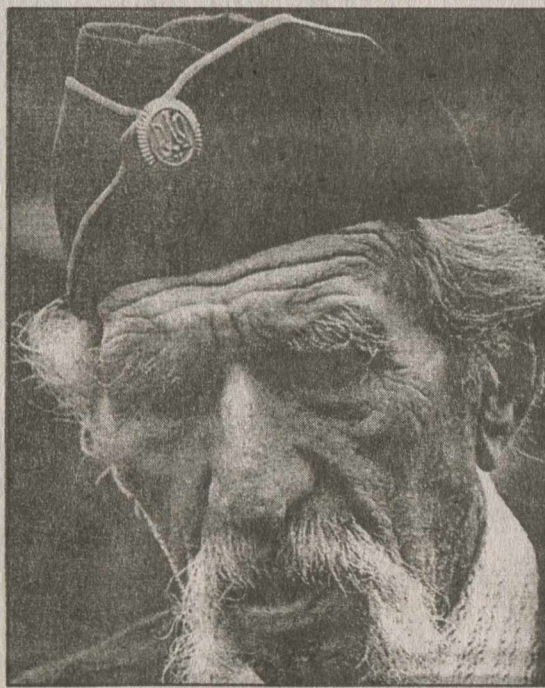
14 жовтня - 58-а річниця створення Української Повстанської Армії

МІЖ ДВОХ ВОГНІВ ГАРТУВАЛАСЯ СОВІСТЬ

фашисти брали в заручники. У 1942 році в Кам'янець-Подільському розстріляно 160 заручників, в Цумані - 71, Чорткові - 52, Львові - 28. В лютому - березні 1943 року знищено в Рівному 485 заручників, в Житомирі - 120, в селі Кнети - 425 невинних громадян України.

Та на цьому фашистські душогуби не зупиняються. Рейхскомісар України Кох для ще більшого винищення українського населення спроваджує на Волинь генерала фон дем Баха, поляка за походженням, який прославився найжорстокішим катом на волинській землі.

Та найбільшою жорстокістю фон дем Бах відзначився через спалювання людей живцем. Таке звірство він вчинив 2 липня 1943 року в селі Губків, де фашисти разом з узбеками і

поляками зігнали людей до церкви і підпалили її.

Таку саму криваву розправу вони вчинили і в Малині, де живцем спалили 624 чехи і 116 українців! Раненько 13 липня 1943 року німецьке військове командування разом з по-

ляками й узбеками (близько 1,5 тисячі чоловік) на машинах і мотоциклах оточили Малин та його колонію. Озвірілі фашисти вривалися в хати і безбожно знущалися.

Потім під дулами автоматів всіх жителів зігнали на площу, розділили на окремі групи жінок і чоловіків та почали дику розправу. Чоловіків загнали в дерев'яну церкву і школу, а жінок і дітей - в хліві. Всі дерев'яні будівлі обклали соломною і запалили. Люди горіли живими... Божевільні крики колючих доносились на віддалі до п'яти кілометрів. Жертви, які намагались рятуватися, розстрілювали з автоматів. Та цього варварам було замало. Вони вриваються в лікарню, вбивають трьох хворих чоловіків, а решту 15 чоловік

заганяють в підвал і кидають туди гранату... Вбивають головного лікаря та його дружину... Озвіріла дика орда в цей трагічний день замордувала живцем 205 малих діточок та 204 матері... Спалили 350 будівель, із них 168 житлових, школу та православну церкву.

Опісля людський прах поховано в одну братську могилу, а поруч хоронять 19 юних бандерівців, які виступили на захист своїх земляків і полягли смертю героїв.

Гинули люди також від червоних та польських банд. Проти цих банд по селах люди почали організувати загони самооборони. Створюються загони з такими назвами: «Поліська Січ», «Поліське Лозове Козацтво», «Вовки», «Зелені», загін отамана Крука та загін отамана Остапа. В жовтні 1942 року всі ці загони об'єднуються в Українську Повстанську Армію. Перший загін УПА був сформований Сергієм Качинським (псевдо «Остап»), сином священника на Костопільщині. Одночасно такий же загін організовано на Волині сотником із псевдо Довбешка-Коробка.

Семен ЧІСНОК,
голова районної
організації Конгресу
українських націоналістів.
(Закінчення в наступному номері)